

Велзития. Областта Велзития се простирала на югъ отъ Драговития и р. Бистрица въ Тесалия и се спускала дълбоко въ Гърция. Главниятъ центъръ на велзитската областъ се намиралъ около Пагасийския заливъ. Името на сегашния градъ Велестино, както и други мѣстни имена въ Тесалия и сега още напомнятъ за сжществуването тамъ на словѣнската областъ Велзития и за обитаването около тѣхъ на старитѣ словѣни, велесичитѣ, които въ първата словѣнска обсада на Солунъ (676) взели участие заедно съ другитѣ македонски словѣни, а пъкъ когато струмцитѣ, ринхинитѣ и сагудатитѣ го обсаждали, за да отмѣстятъ за убийството на ринхинския князь Первудий, тѣ се въздържали, защото сж имали миръ съ солунянитѣ³³. Велзития е била една отъ най-силнитѣ и най-голѣмитѣ словѣнски области на Балканския полуостровъ. Велзитскиятъ владѣтель князь Акамиръ (799) помагалъ на синоветѣ на императора Константина, които сж живѣли тогава въ Атина, за да си възвѣрнатъ бащиния царски прѣстолъ³⁴. Велзития, като областъ, се споменува (1199) въ договора на Алексия III съ венецианцитѣ и въ договора (1204) за раздѣлата на византийската империя. Възможно е, въ Велзития да е князувалъ и св. Методий³⁵.

Южнитѣ словѣни въ разпространението си на югъ въ Гърция достигнали и до Пелопонесъ, дѣто на лаконския брѣгъ се образувала словѣнската областъ на езерцитѣ (Εζερῖται), а пъкъ на Таигетъ — оная на

³³ Tougard A. De l'histoire profane, 118, 166.

³⁴ Theoph. I, 737. „Τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνί τῆς ζ' ἰνδικτιῶνος, ἡβουλήθη Ἀκάμηρος ὁ τῶν Σιλαβίνων τῆς Βελζητίας ἄρχων νυχθεῖς ὑπὸ τῶν Ἑλλαδικῶν ἐξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς Κωνσταντίνου καὶ προχειρίσασθαι ἐξ αὐτῶν βασιλέα“.

³⁵ Дриновъ М. С. Заселение, 174.